

Publicerad 2024-01-01 07:08 av Elin KarlAlta

Del två

Avskedsbrevet del 2

Jag är en överlevare, En vinnare.

-Jätte bra simmare

Att födas och se rött - Gjorde mig trött

Jag behövde dämpa - Var för trött för att kämpa

Skulle visa att jag dög - medans jag var hög

Jag log, Du slog

Med ord och hot

Jag ändå stod Emot

Jag ville Bli sedd - inte försedd

Få råd - inte behöva be om nåd

Skulle känna mig förstådd - istället för förstådd

Dem kunde ju inte höra utan öra

Det är nu en ära att visa att jag kan lära

t

Tidigare dämpade mitt kämpande

De sa att det var drama, ingen såg att det var trauma

Ingen våga fråga - varför det kom en låga

Alla blev rädda när de såg att de plåga

Men vem var det som såg . - vart jag låg

i min kropp fann jag hopp, - tills livet blev ett lopp

Men där tog det stopp

Självhät gjorde mig lat - Jag gav mig Brist på mat

droger kom i vågor

Knark var inte stark, mer som att ligga i en chark

Ibland kan man inte hjälpa

att andra försöker stjälpa

Jag är inte perfekt, sa mitt intellekt

Behöver ej passa in , jag vill bara vara din

jag bröt när du ströp samtidigt som hon kröp

En annan Han lånade ut lycka

Utan att hjälpa med krycka

Jag insåg att det inte var lycka - det var hyckla

Jag kände mig som en kratta - När hon skratta - För Han slog , och Jag dog

Kändes som våg - När Jag såg - o kom ihåg

Han gick inte muta - för att få han att sluta

Men jag var inte stumm - när Han va dumm

Att möta min rädsla - Gjorde att jag kräsna

Orden han sa, de omvandla ja

Det var då jag förstog - När Han log - och han slog

vi drog, mot en skog

Barn behöver trygghet - så jag tog dem från stygghet.

Hur ska detta låta - Att förlåta blev en gåta

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elin KarlAlta med Poeter.se id #233686 innehar upphovsrätten